

může zaměstnavatel při výplatě mzdy sraziti částkou, která připadá poměrně na toto platební období mzdové, a že neužije-li zaměstnavatel tohoto svého práva, může ho při pozdějších výplatách mzdy použití vzhledem k částce svého času nezadržené jen potud, neuplynul-li od dotyčné výplaty mzdy více nežli měsíc.

Jest jasno, že nepoužije-li zaměstnavatel svého práva sraziti si při výplatě mzdy, pokud se týče do měsíce od této doby, část pojistného, připadající na zaměstnance, a uhradí-li proto tuto část pojistného ze svého, zvyšuje se o tuto částku zaměstnancův příjem, a jde pak ve výši této částky o úplatu, kterou nutno charakterisovati jako zaměstnancův příjem, tvořící součást jeho mzdy — ovšem sub specie, že nejde o příjem nahodilý — aniž tu má jakýkoli význam skutečnost, že o hrazení celého příspěvku pojistného zaměstnavatelem nebylo mezi stranami nic ujednáno.

Žal. úřad vycházel v nař. rozhodnutích z názoru opačného, právně mylného. Spočívá proto jeho úsudek v předchozí otázce zařazení do mzdové třídy na vadném základě, pročež slušelo nař. rozhodnutí zrušiti podle § 6 zák. o ss.

Č. 9998.

Pojištění nemocenské, invalidní a starobní: * Uvedení nesprávného dne vstupu do zaměstnání v přihlášce k sociálnímu pojištění nemá samo o sobě za následek povinnost k náhradě podpůrného nákladu podle § 20 odst. 2. zák. č. 221/24 ve znění zák. č. 184/28.

(Nález ze dne 7. září 1932 č. 14.227/31.)

V ě c: Okresní nemocenská pojišťovna v T. proti zemskému úřadu v Bratislavě o náhradu léčebného za Leopolda M.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Okresní nemocenská pojišťovna v T. uložila platebním výměrem ze 4. července 1929 Josefu P., rolníku v B., aby jí podle § 20 odst. 2 zák. č. 221/24 ve znění zák. č. 184/28 nahradil náklad 624 Kč, jenž jí znikl léčením jeho zaměstnance Leopolda M. v době od 15. února do 12. března 1929. K odvolání zaměstnavatele zrušil okresní úřad v Trenčíně výměrem z 16. září 1929 platební výměr pojišťovny s odůvodněním, že zaměstnavatel Josef P. zaměstnával Leopolda M. od 9. února 1929 a přihlásil jej dne 10. února 1929, čímž své zákonité povinnosti zadost učinil a nemůže nésti následky onemocnění zaměstnance, který sice dne 9. února 1929 onemocněl, ježto přihláška byla v zákonné lhůtě podána. Odvolání pojišťovny nevyhověl zemský úřad v Bratislavě a potvrdil nař. rozhodnutím výměr okresního úřadu z jeho důvodů.

Na toto rozhodnutí podala stížnost okresní nemocenská pojišťovna v T. uplatňujíc, že podle spisů Josef P. sice přihlásil Leopolda M. dne 10. února 1929, avšak udal v přihlášce jako den vstupu do zaměstnání 10. února 1929. Nebyl tudíž jmenovaný zaměstnanec na den 9. února 1929, kdy nesporně utrpěl úraz, zaměstnavatelem přihlášen, takže neobstojí důvod nař. rozhod-

nutí, že Josef P. své zákonité povinnosti zadost učinil. Teprve druhou přihláškou dne 14. března 1929 přihlásil Josef P. jmenovaného s dnem vstupu do zaměstnání 29. ledna 1929, byl tedy prý na kritický den 9. února 1929 Leopold M. přihlášen až 14. března 1929, tedy opožděně a po onemocnění.

O stížnosti uvážil nss toto:

Jde o případ § 20 odst. 2 zák. z 9. října 1924 č. 221 Sb. ve znění zák. z 8. listopadu 1928 č. 184 Sb., dle něhož »zaměstnavatel jest povinen nahraditi nemocenské pojišťovně náklad na dávky, jež pojišťovna učinila podle ustanovení zákona nebo stanov, jestliže pojištěnce nepřihlásil buď vůbec nebo jej přihlásil po uplynutí lhůty § 17 teprve, když nastal pojistný případ. Přihlásil-li zaměstnavatel nižší mzdu nebo neoznámil-li jejího zvýšení, je povinen nahraditi pojišťovně rozdíl mezi dávkami placenými pojišťovnou podle skutečné mzdy a dávkami, jež by pojištěnci příslušely podle mzdy přihlášené.«

Již úřad I. stolice zjistil, že Josef P. přijal Leopolda M. do zaměstnání povinně pojištěného dne 9. února 1929 a že jej u stěžující si pojišťovny přihlásil dne 10. února 1929. Toto zjištění uznala za správné i stěžující si pojišťovna, sama z něho vycházela ve svém opravném prostředku a ani ve stížnosti správnost tohoto skutkového zjištění nepopřela. Mluví sice ve stížnosti také o druhé přihlášce ze dne 14. března 1929, jež uvádí jako den vstupu Leopolda M. do zaměstnání 29. ledna 1929; z okolnosti této však nedovozuje nic k odůvodnění nároku pojišťovny a nedovozovala st-lka ani v opravném řízení.

Byla-li však přihláška pracovního poměru, jenž dne 9. února 1929 počal a téhož dne úrazem Leopolda M. skončil, učiněna dne 10. února 1929, stalo se tak v šestidenní lhůtě přihlašovací, stanovené v § 17. Je-li tomu tak, uznal žal. úřad právem, že nejsou splněny předpoklady cit. § 20 odst. 2, ježto přihláška, byť i se stala po onemocnění, se stala během zákonné lhůty § 17.

Zaměstnavatel tím, že v přihlášce, podané dne 10. února 1929, jako den vstupu Leopolda M. do zaměstnání uvedl den 10. února místo 9. února 1929, dopustil se zajisté nesprávného udání v přihlášce. Nesprávná udání v přihlášce zakládají náhradní povinnost podle cit. § 20 odst. 2 — jak shora uvedeno — jen, týkají-li se přihlášené mzdy. O takový případ tu však nejde. Stížnost sama dovozuje, že tu šlo o nesprávnost přihlášky; st-lka netvrdí a netvrdila ani během řízení, že by byl přihláškou z 10. února 1929 byl přihlašován nějaký nový pracovní poměr, počavší dne 10. února 1929. Pro takové pojmání této přihlášky není ovšem ve spisech opory, ba odporovalo by nespornému faktu, že pracovní poměr Leopolda M. u Josefa P. skončil již dne 9. února 1929 úrazem zaměstnance.

č. 9999.

O b e c n í d á v k y: * Dávku z přepychových bytů podle vzorných pravidel vl. nař. č. 143/22 lze předepsati pouze osobě fyzické.

(Nález ze dne 8. září 1932 č. 12.213.)